

råder at indrømme hverandres statsborgere *lempelser og rettigheder*, hvorved de pågældende i princippet ligestilles med landets egne borgere. Konventionen indeholder imidlertid sådanne *forbehold og begrænsninger*, at den næppe i praksis går ud over den bestående tilstand i medlemslandene. Derimod forudses en videre *udvikling i retning af ligestilling for borgere i Europarådets medlemslande*, og der fastsættes ret snævre grænser for adgangen til at indføre nye restriktioner over for disse.

Da det som følge af forskelligheder i lovgivningen og uligheder på det økonomiske og sociale område ikke er muligt for de kontraherende parter på indeværende tidspunkt at give statsborgere fra de andre Europarådslande fuldstændig ligestilling med deres egne statsborgere, er der i konventionens artikler 6 og 14 åbnet deltagerne adgang til i forbindelse med undertegnelsen at tage visse *forbehold*. Disse kan referere sig til bestemmelserne i den interne lovgivning, hvorved der gøres indskrænkninger i fremmedes adgang til erhvervelse, besiddelse eller brug af visse kategorier af ejendom eller gøres indskrænkninger i deres adgang til beskæftigelse og erhverv. Der er endvidere i konventionens artikel 26 åbnet adgang til ved undertegnelsen eller ratifikationen at tage forbehold, for så vidt den interne lovgivning i øvrigt på specielle områder ikke er i overensstemmelse med konventionen. Fra dansk side er der i samråd med ressortministerierne taget forbehold i henhold til artiklerne 6 og 14 for så vidt angår de i den danske lovgivning indeholdte begrænsninger med hensyn til *udlændinges adgang til at udøve ejendomsrettigheder og drive økonomisk virksomhed*.

Bosættelseskonventionen er inddelt i 11 kapitler, af hvilke det første omhandler *adgangen til indrejse og ophold samt udvisning af statsborgere i Europarådets medlemslande*. I den tilhørende protokol er det fastsat, at hvert enkelt land selv afgør, hvorvidt hensynet til retsordenen, sikkerheden, den offentlige sundhed eller moralen eller de økonomiske og sociale forhold gør begrænsninger påkrævet.

Kapitel II bestemmer, at medlemslandenes statsborgere skal behandles som landets egne statsborgere med hensyn til *besiddelsen og udøvelsen af private rettigheder*, hvad enten det er